UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

O ante L

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

vt apud eundem in Lel. Addendum eodem eſt vt ne in criminibus aut inferendis delectet amicus: aut credat oblatis Interdũ polliceri. Juſti. Cũ ei auxiliũ obtuliſſet.

Officio.is.ex ob ⁊ facio: quaſi noceo dr. Ci.li.of. Demoliri ea quoꝝ altitudo officeret auſpicijs. Unñ ꝑ antiphraſim offiñ q̃dã dici voluit. Aliqñ officere idẽ ẽ qd̓ efficẽ. Unñ ẽt ſcd̓; alios offiñ quaſi offiñ. Eſt enim offiñ qd̓ q̃ſq; efficere debet ꝓ ſue ꝯditione ꝑſone. In quo aĩaduertere opꝫ q̃d loco ꝯueniat: q̃d tẽpi: q̃d rex aut ꝑſonaꝝ dignitati. vñ in familia bñ iſtituta dicimus oẽs in offõ eẽ oportere. i. oẽs oportere agere q̃ debẽt. Ter. in an. hoccine eſt offiñ pr̃is. Amb. li. j. of. Legimus offiñ dici a nobis poſſe: nec rõ ipſa abhorret: qñ q̃dẽ offiñ ab efficiẽdo dictũ putamus q̃ſi efficiũ: ſꝫ ꝑꝑ decoreꝫ ſermonis vna ĩmutata lr̃a offiñ nuncupari: vel certe vt ea agas q̃ nulli officiante ꝓſint oĩbus. Põt etiam dici ⁊ recte vt ab offõ. is. offiñ deriuet̃: ita vt ob nõ ob ſed circũ ſignificet: vt circa qd̓ faciẽdũ eſt innitamur. Nec quenq̃ moueat: ꝙ officio. is. aduerſetur noĩ offiñ. Tu enim ob ſignificat ꝯ: vt ſit quaſi ꝯ facio. Jõ ſignificet obſum. Sed ꝙ ſignificat etiã circũ ſeruit noĩ offiñ hmõi eni varietas ex ꝑpoſitionũ multiplici ſignificatiõe plerunq; exiſtit: quã cũ ignoramus nõ verã vocabuli interpretationẽ conſeq̃ volemus. Officiũ aũt generatim loquẽdo cũ ad oẽs hoĩes pertineat. Siquidẽ. Ci. de offic. ſcripſit. item et Amb. quantũ intelligo ẽ ꝯgruus actus vniuſcuiuſq; ꝑſone. Uel. i. in qd̓ quiſq; incũbere dꝫ: vt ipm ſicuti charitas poſtulauerit quoad poterit affectũ reddit. Unñ cũ facimus qd̓ debeamus q bñ facimus inde offiñ ẽt bñficiũ dictũ eſt. Ci. lib. ij. ad herẽ. Si plurima aut maiora officia q̃ꝫ maleficia videbunt̃ ꝯſtare. Et q bñfacere cupiã eſt obſeq̃ illi cui bñ fit: idcirco offiñ ẽt obſequiũ dr. Jdẽ odioſum ſane genus hoĩum officia exprobratũ q̃ meminiſſe dꝫ is in quẽ collocata ſũt nõ ꝯmemorare q̃ ꝯtulit. Capit̃ iterdũ offiñ ꝓ honor̃: vt circũſtabãt ceſarẽ ſenatores ſedẽtẽ ĩ aurea ſella officij gr̃a Magr̃atus quoq; offiñ dr: vel q honoris gr̃a iſtitutus eſt: vl̓ q opẽ ꝓplo fert: vel q ius qd̓ cuiq; debet̃ reddit: qñq; accipit̃ pro alicuius artis rõne vt offiñ grãmatici offiñ medici. Et cũ ad virtutẽ ꝑtineat: vt hoĩs officiuꝫ eſt pietatem colere dicimus tñ interdũ Lenonis eſt officiũ inſidiari pudicitie. Accuſatoris eſt officiũ crimina inferre. Eſt ẽt qñ officere ſigt̃ inficere vnde offectores colorũ infectores dicuntur.

Offiñ ab efficiẽdo vl̓ ab officiẽdo: de quo mõ dcĩñ. Et ẽ duplex Alteꝝ ꝑfectũ qd̓ grece catorthoma vocãt qd̓ ⁊ oĩs numeros virtutis ꝯtinet. Alteꝝ mediũ ꝑtinens ad iſtitutionẽ vite cõis Ci. li. iij. de fini. Qd̓ rõne actũ ſit id officium appellamus.

Officioſus q̃ libẽter vel ꝓbe offiñ ſeu beneficiũ alicui exhibet: ſiue q̃ obſequi alteri multũ ſtudet. Ci. Octauio. hoĩeꝫ prudẽtẽ ⁊ officioſum cognoſces. Qñq; officioſuꝫ dr: qd̓ ꝯtinet pietatẽ: ⁊ nulli nocet: alicui ꝓdeſt. Aug. ⁊ Hier. Si ad ſcripturas ſacras admiſſa fuerũt vel officioſa mendacia quid in eis remanebit? Capitur aliqñ in malã partẽ. Nã cũ olim. Q. Atherius defenderet reũ libertinũ cui obijciebat̃ ꝙ pr̃oni concubinus fuiſſet: hac defenſione vſus eſſe fertur ĩpudicitia in ingenio crimen eſt: in ſeruo neceſſitas: in liberto officiũ. Ex eo impudici ⁊ obſceni aliquamdiu officioſi vocitati ſunt. Officioſus dolor a Cicerone lib. iij. tuſ. dicitur qui ex iuſta cauſa ſuſcipitur ⁊ cuius probabilis ratio reddi poteſt.

Officialis. ⁊ hoc officiale. qd̓ ad offiñ ꝑtinet: vel qd̓ de offõ tractat. Lac. lib. vj. Quid. M. Tullius in ſuis officialibus nõne hoc idẽ ꝑſuadet nõ eſſe oĩno largiẽdũ. Et diſ. xxxviij. ſcribere. Qñ ꝓ̄ſbyteri in parrochijs ordinant̃ libellũ officialẽ a ſacerdote ſuo accipiãt. i. in quo ꝯtinet̃ offiñ: officialis ẽt miniſter magiſtratus vocatur. Apul. Sꝫ iuſſit poteſtas officialeꝫ ſuũ magna ſeueritudine coerceri. Jdẽ etiaꝫ offiñ vocauit: vt apud hiſtorias quorũdã ſanctorũ martyrum legitur.

Officina. pe. ꝓ. locus vbi aliq̃d fit hoc ẽ ĩ quo artifices opa ſua faciũt. Hier. de paulo. eremita Hũc locũ egyptioꝝ lr̃e ferunt furtiue monete officinã fuiſſe ea tẽpeſtate q̃ cleopatre iũct⁹ eſt. Antoni⁹. Ab efficiẽdo dicta taberna ṽo vbi aliq̃d vendit̃ cũ alibi factũ ſit licet qñq; officina taberna ponatur.

Officie. arum. dicuntur fallacie.

Offirmo. as. firmũ ꝓpoſitum in aĩo hẽo ⁊ q̃ſi obſtinate. Ter. in heau. Age queſo ne tã offirmes te chremes ꝓprie ãt offirmare eſt valde ſeu ꝑfecte cõtra aliqueꝫ firmare. Hiero. Beatus paulus hoſtium qd̓ patebat recludens ſera offirmauit.

Offlecto. circũ vel ꝯ flecto. Plau. ĩ ru. At ego hic offlectã nauẽ.

Offoco. as. pe. ꝓ. circũ foco: ſiue ſuffoco. Aug. li. v. con. Sed me maxime captum ⁊ offocatũ quodãmodo deprimebãt corporalia cogitantem moles ille ſub quibus anhelans in aurem tue veritatis reſpirare non poteram.

Offoco. as. pe. ꝓ. aquã in fauces do ad ſorbendum.

Offringo. ex ob. ⁊ frãgo ei⁹ qd̓ fractũ ꝯrio frãgo. Feſtus ꝓprie terra offringi dr qñ iteꝝ trãſuerſo ſulco arat̃. Uar. li. j. de reruſ. Cũ proſcideris offringi opꝫ. i. iterare vt frangant̃ glebe. Prima eni a rõne grandes glebe ex terra ſcinduntur.

Offundo. is. circũfundo. obſcuro. obceco ſiue operio maculoue Lac. li. vij. Luna iã nõ trib⁹ deficiet dieb⁹ horis: ſꝫ ꝑpetuo ſanguine offuſa metat⁹ extraordinarios ꝑaget. Ci. ꝓ Ro. Erãt interea q̃ ſuis vulneribus mederent̃ q̃ tanq̃ſi offuſa rep. ſempiterna nox eẽt ita ruebãt ĩ tenebris oĩaq; miſcebãt. Aliqñ offendere ẽ inijcere. Ci. H error ⁊ h doctorũ aĩs effuſa caligo ẽ

O ante G

Ogdoas. adis. numerus octonarius.

Ogdous. egypti rex Uoheus cognominatus qui mẽphim condidit a nomine filie hic prius Uenereus cognominatus fuit vt auctor eſt Dio. ſiculus.

Ogdolapis. fluui⁹ nauigal̓ ex alpib⁹ fluẽs ad vrbẽ irrumpit.

Oggãnio. multum dico inculco. Plau. in aſi. Cui nunq̃ vnam rem me lꝫ ſemel precipere fieri quin centies eandem imperem atq; oganiam. i. inclamitem: vel inſuper clamitem.

Oggero. is. pe. cor. vide in dictione Gero.

Ogyges. thebanoꝝ rex q̃ boeotias edificauit circiter mille ⁊ q̃ngẽtos annos añ vrbẽ ꝯditã hic Ogygius. a. um. Unñ ogygia menia thebana dicta ſũt. Sub hoc rege fuit diluuiũ magnũ.

Ogygia iſula iter phenicũ ⁊ ſyriũ mar̃: ab ogyge thebãoꝝ rege

Ogyris: inſula ꝙ in ea Erythre regis monumentuꝫ magis clara q̃ꝫ cetere vt inquit pompo.

Ohe interiectio exclamantis: ⁊ ſacietatem vſq; ad faſtidiũ deſignat: ⁊ iubet modum imponere.

Oinomeli. Uide in dictione mulſum.

O ante L

Olea. ⁊ oliua pro arbore. Uirg. lib. ij. ge. Sed truncis olee meli⁹ ꝓpagine vites rñdent. Amb. Quis alius tales fructus ferret oleaꝝ non curueſcentiũ vbertate baccaꝝ? Uirg. Jncumbẽs tereti damon ſic cepit oliue. Amb. Jdeo ad montẽ venit oliueti vt nouellas oliuas in ſublimi virtutũ plantaret. Siĺr ꝙ fructu olea ⁊ oliua dr. Unñ ⁊ pro liquore oleum ⁊ oliuum dicimus oleũ ab olea: oliuum ab oliua. Hor. in Ser. Quali profundat piſces ſecurus oliuo. Colu. lib. vj. Olium optimũ licinia dat plurimũ Sergia. Olearũ quedã dñr liciniane q̃dam pauſie. quedã ſergie: q̃dã orchis: q̃dã regie ⁊ radij.

Oliuitas: olee fructus. Uar. Tũ deniq; oĩs cũ lucerna cõbuſta eſt in lucubrãdo oliuitaſq; conſumpta eſt. Dicitur oliuitas ẽt ſiue oleitas oletas vt tempus legendarũ oliuarum.

Oliueta. e. ab oliuis dicebatur ſicut a vino vindemia.

Oliuetum. locus in quo olee cõſite ſunt. Col. lib. iij. Melius ãt truncis q̃ꝫ plantis oliuetum conſtituitur.

Oletũ. idẽ qd̓ oliuetũ ab olea vt eſt apud Catonẽ lib. de re. ruſ. Eſt ẽt ſupremũ ab oleo. Jtẽ ſtercus humanũ. Ueranius Sacerdotula ĩ ſacrario fecit oletuꝫ: ꝓprie tñ capit̃ ꝓ loco in quo meimus atq; excernimus. Tacitus ĩ Nerone. Gymnaſiũ eo anno dedicatũ a Nerone prebitũq; oletum equiti ac ſenatui

Oleaceus. a. um. quod eſt materiatum ex olea: vt lignum oleaceum liquor oleaceus.

Oleatus. a. um. qd̓ eſt factũ cum oleo. Hiero. in li. numeri quaſi panis oleati faciens ex eo tortulas ſaporis.

Olearis ⁊ hoc oleare quod ad oleum pertinet. Ply. lib. xxiiij.

Quippe cum inexacuendo oleares cotes ⁊ aquarię ęque diſferant oleo delicatior fiet acies. Sic oliuaris et hoc oliuare. Ser. Trapetis autem molis oliuaribus.

Olearius.a.um. ⁊ oliuarius.a.um. qđ ad oleuʒ pertinet vt olearia ⁊ oliuaria cella. Col.lib.ij. Inſole ſiccata ⁊ mox refrigerata re conditur ſi maior eſt modus in horreo: ſi minor in vaſis olearijs ſalſamentarijſqȝ.

Olearius.ij. qui oleum facit vel vendit. Col.li.vlti. Peritiſſimi olearij vix patiuntur ad vnam lucernam opus fieri.

Oleoſus.a.um. quod eſt plenum oleo. Ply. Semen oleoſuʒ qđ ⁊ fit ex eo medetur oris vlceribus peruncłis.

Oleaſter. olea ſylueſtris. Uirg. Indicio eſt tractu ſurgẽs oleaſter eodem plurimus ⁊ ſtrati baccis ſylueſtribus agri. Huius diminutiuum eſt oleaſtellus.

Oleaginus.a.um.p.cor. qđ ex olea arbore ẽ ſicut faginus a fago Uirg. Truditᷣ e ſicco radix oleagina ligno. Dr̃ ⁊ oleagineus a.um. Uar.lib. de re ruſ. Demũ in oleagineis ſeminibus arbores videndũ vt ſit de tenero ramo ex vtraqȝ pte ęquabilr̃ pręciſum quas alij ſclauolas: alij taleas appellant.

Oliuo.as. oliuarum vindemiam ago: ſiue oliuas colligo. Ply. Quippe oliuantibus lex antiquiſſima fuit oleam ne ſtringito neue verberato.

Oleo.es. oleui ⁊ oliui: olitũ ⁊ oletũ: odorẽ ſpiro: ⁊ conſtruitᷣ frequẽter cũ actõ fere cũ oĩbus ſuis cõpoſitis. In quo ſignificationẽ eoꝝ neutralẽ trãſitiuã eẽ dephẽdere lʒ Hor. Uina fere dulces oluere mane camenę. Hier. ad pãma. Simplices ep̃lę tuę olẽt pphas. apl̃os ſapiũt aliqñ ẽt abl̃tõ. Ouid. Perqȝ locos ſacros ⁊ olẽtia ſulphure fertᷣ. Proper. Cur nardo flãmę nõ oluere meę: Aliqñ ſine caſu. Ply. roſa recẽs a lõginquo olet. Inuenitᷣ ẽt olo.is. Plau. Olunt ędes arabicas. Idem in muſ. Nõ oẽs olere vnguẽta exotica ſic̃ tu oles. Eſt.n. iãbus. Eius nãę ſũt cõpoſita videlicet redoleo: qđ idẽ eſt qđ oleo. Hier. Nunqȝ vinũ redoleas ne audias illud phi hoc non eſt oſculũ porrigere ſʒ vinũ ppinare. Uirg. Feruet opus: redolẽtqȝ thimo fragrantia mella ab oleo. adoleo. exoleo. Inoleo de qb⁹ ſupra oboleo graueolẽtiã: odorẽqȝ tetrũ reddo. Sue. in cali. Ille antidotũ oboluiſſe q̃ſi ad pręcauẽda venena ſua ſumptũ. Plau. in muſ. At te iuppiter dijqȝ oẽs pdãt oboluiſti aliuʒ germana illuuies. Poleo. valde oleo. Lucil.lib.xxx. Quis totũ ſis corp⁹ iam poleſſe biſulcis. Suboleo q̃ſi oleo ⁊ odorẽ ſentio p trãſlationẽ. Subolere ponitᷣ p demõſtrare ⁊ de aliq̃ re ſentire q̃ſi q̃ male ſentiat. Ter. Ne paululũ quideʒ ſuboleat eẽ amicã hãc Clinię. Plau. in Caſ. Subolet iã vxori qđ ego machinor. Dr̃ ⁊ bene oleo: ⁊ male oleo: graue oleo: ſuaue oleo. Ply. Succus hederę tędia nariũ graueolentiãqȝ emendat. Aug.lib. viij. cõ. Inde ſermo deuolutus eſt ad monaſteriorum greges ⁊ mores ſuaueolentię tuę: ab oleo: fit oleſco: quę inter ſe differunt: ꝙ oleo habet ſignificationem neutralem tranſitiuam. oleſco paſſiuam innatam.

Olentica dicuntur mali odoris.

Olidus.a.um.pe.cor. qđ tam bonum quã malũ odorem habet. Mar. olidęqȝ veſtes murice. Hor.lib. ep̃laꝝ in malum dixit. Sed minus arcte pręmunt olidę cõmunia capręę.

Olfacio.is. olfeci. olfactũ qđ ⁊ olefacio dicitᷣ ſig̃t odoro. Ply.li. xi. Quoniã modo audiant delphini mirum. Idem nec olfactus veſtigia hñt cũ olfaciant ſagaciſſime. Inde olfactus.a. um. participium ⁊ olfactus tuſ. Idem lib.xxix. Baſiliſci quẽ etiam ſerpentes ipſi fugiunt alios olfactu necantem.

Olfacto.as. frequentatiuum ab olfacio. Ply.lib.xx. xenocrates pulegij ramum lana inuolutum in tertianis ante acceſſioneʒ olfactandum dari tradit.

Olfo.as. idẽ qđ olfacio. Aug. Quia non ſecũ ferebat niſi amantem memoriã ⁊ q̃ſi olfata quę cõmedere nondũ poſſem.

Olibantum: menſura vinaria rotunda nominabantur.

Olim aduerbiũ nõ ſolũ pt̃m tp̃s: ſed ẽt pñs ⁊ futuꝝ denotat: De pñti. Uirgil. Meos olim ſi fiſtula dicat amores. De futuro. Idẽ. Hũc tu olim cęlo ſpolijs oriẽtis onuſtũ accipies. Quiti. Qui olim noiabuntᷣ. Ponitᷣ etiã p aliqñ. Curti. Olim eni vomero ſenſibus victis ex lecto ſępe ↄſurgit. Et pro iamdudũ. Uirg.lib.ij.ge. ac etiam olim ſeras poſuit cum vinea flores.

Olimiam: iam longo tempore. Quintil. Olim iam imperator inter fulgentes virtutes tuas liuor locum quęrit.

Olla gñs vaſis. p quo antiq̃ dicebãt. Aula. ab olla fit dimi. ollula. Uar. Cato ait vnã amineã ĩ ollis cõmodiſſime ↄdi. Idem Electa in ſecretã corbulã: inde in ollulas addatur.

Ololygones.pe.cor. mares ranę quo tp̃e vocem mittẽtes cient ad coitũ fęmĩas. Fit a v̂bo gręco ολολυγο qđ ſig̃t vllo.

Oliſippo: oppidum in luſitania ad oceanum apud montem Tagrum vbi quędam euento tempore certo concipiunt ęque quarum pulli non plus triennium viuunt.

Olus.eris. ďr oĩs hęrba ſatiua quę in vſu cibario eſt ab alendo ꝙ oleribus alerentur hoĩes anteqȝ fruges vel carnes eſſent. Uar. ab olla deducit Nonius ⁊ feſtus inter aſpirata connumerant: huius diminutiuum eſt oluſculum. Hora. Uncta ſatis pingui ponentur oluſcula lardo.

Oluſatiũ. ſiue in cõpoſitiõe oliſatrũ alio noĩe hypoſelinũ dictuʒ ꝙ folia hẽat ſub nigriora. pp quod Col. pullũ olus appellat. atqȝ oleris palli radix quidã petroſelinon. vocant ꝙ inter petras ⁊ iuxta maceriam ſeri a veteribus conſueuerit.

Olitor.pe.cor. qui olerum ortum exercet: qui ⁊ hortulanus dicitur. Similiter olitor qui olera vendit.

Olitorius.a.um. qđ ad olera ptinet: vt forũ olitoriũ vbi vendũtur olera: horti olitorij: ⁊ hoſtia olitoria quę dicuntur hoſtia hortorum. Ply. Eſt lactucę genus adeo lati caulis vt hoſtiola olitoria ex his factitari prodiderint.

Olympus. mons. cui⁹ vertex vſqȝ adeo attollitᷣ: vt ſũma ei⁹ accolę cęlũ vocẽt: pp qđ poetę cęlũ olympũ vocãt. Dict⁹ olympus q̃ſi ολος λαμπων: hoc ẽ totus fulgẽs: q̃ ſolẽ clarũ hʒ nulliſqȝ vnqȝ nubibus fuſcatᷣ. Luc. nubes excedit olympus. Sũt ãt q̃ttuor mõtes h̃ noĩe. Prim⁹ mõs altiſſim⁹ ĩter theſſaliã ⁊ macedoniã q̃ tñ theſſalię adſcribitᷣ. Alter ĩ gallo g̃cia vl̃ in cypro. Ali⁹ apđ myſos ad cui⁹ radices. Pruſa ab annibale ↄdita ẽ. q̃rt⁹ ad mare rubꝝ ĩ ęthyopia haud lõge ab heliopoli oppido: q̃ oriẽte ſole vſqȝ ad q̃ntã diei horã flãmas emittit.

Olympius.a.um. i. cęleſtis poſſeſſiuum ab olympo.

Olympicus.a.um. qđ eſt olympi vel qđ ad olympum pertinet vt iuppiter olympicus. Dictus eſt ãt iuppiter olympicus ab olympo a quo eruditus ⁊ ad virtutẽ ĩſtitutus ſit. Alij v̂o a cęlo: quem olympon gręci vocant in quo regere fertur.

Olympia.ę. vrbs erat inter oſſam ⁊ olympũ montẽ mercatu famigerata ⁊ celebritate illa q̃nquẽnali ludoꝝ inclyta.

Olympia.oꝝ. ludi q̃ in honorẽ iouis olympi apud piſam ⁊ helidem gręcie oppida celebrabantᷣ hoc eſt gymnicũ certamen. qđ q̃nto quoqȝ anno fieri ſolebat. Unde olympicus.a.um. vt olypiacum certamen: ⁊ victoria olympiaca.

Olympias.adis. q̃nqȝ annoꝝ ſpatiũ: qđ a romanis luſtrũ dicitᷣ Exide gręci tp̃a p olympiadas ſupputare cęperũt ita numerãtes. Olympiadis p̄mę aut ſcđę aut cẽteſimę: anno p̄mo vl̃ ſcđo vl̃ tertio vel q̃rto: atqȝ vt ↄſoles ⁊ olympię victores iterum ⁊ tertiũ dicimus. Plau. in men. iteꝝ inq̃t pythia ⁊ tertiũ olympia. Eſt ⁊ olympias nomen mulieris proprium.

Olympionices ſiue olympionic⁹ q̃ in olympiaco certamine victor euaſit νικη q̄ppe victoria ďr. Helianus de varia hiſtoria li.x. Duxit ad olympicũ certamẽ filiũ ſuũ pherenice fęmi nina, phibẽtib⁹ eã ſpectare q̃ p̄ſidebãt. Licere id ſibi pſuaſit q̃ patrẽ ⁊ fratres tris hẽret olympionicas. Ci. pro. L. Flacco refert ꝙ apud gręcos eſſe olympionicẽ iudicatur prope eſſe maius ⁊ glorioſius qȝ romę triumphaſſe.

Olympiodorus.pe.pro. nomen viri proprium.

Olyſippũ. luſitanię vrbs: quę nr̃is tp̃ibus Ulyſbona appelletᷣ.

Olynthus: thacię vrbs quaʒ a chalcide quę in euboea fuit coloni condidere.

O ante M

Omaſuʒ.pe.p. ẽ pinguius atqȝ craſſius ĩteſtinũ qđ nõnulli bubulũ eſſe credũt. Hora. in Ser. Seu pingui tentus omaſo.

Omen: auguriũ: qđ fit ore q̃ſi oremen. Eſt eni futurę rei pnunciatio ori hoĩs incidens diuino tñ fauore. Et tã de malo qȝ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN